

Bir Gönül Şiiri

– Mehmet ÖZMEN · 09 Şubat 2010

Karanlıkların içine akıyor duygularım
Yanıyor yine sensiz hayaller
Duygularımı harmanlıyorum,acılarla
Bir gece vakti,sana yazıyorum
Dinle beni gece gözlüm...

Ben seni umutsuz yarınlarda sevdim
Yar diye inerken her gece kalbim
Adını yazdım kimsesizliğin defterine
Seninle başlayan gecelerin,sabahını dert edindim
Yüreğimi gömdüm,gül yüzüne
Şimdilerde isyan ediyorum sensizliğe
Hüzünlü türküler tekrarlanıyor dilimde
Kalbim bir seninle atıyor,bir hasretinle
Ben her an seninle,aşkınla yaşıyorum
Duy beni türkü gözlüm...

Gönlüm kadar soğuk bir gecede
Ayaza verdim duygularımı
Ve sen düştün aklıma aniden
Duraksadım bir an,ben gibi
Güldüm bir müddet,sen gibi
Seni hatırlamaya çalıştım,sahi nasıl gülerdin?
Ben üzüldüm yokluğuna,hayalini unutmuşum...
Gömmüştünya sen,beni kimsesiz mezarlara
Son bakışın kader olmuştuya hayatıma
Bir gönlüme baktım,bir de sana
Ağlar mısın şimdi son vedamıza?

Belkilerde kaldı şimdi senli hayaller
Bir avuç ben bıraktım,gece gözlerine
Sevdam diye haykırdım seni,sensiz gecelere
Taaf ederken her gece gül yüzünü
Kendimede bir avuç gözyaşı bıraktım
Hangi günahın bedeli bu ayrılık?

Hangi olmazların cezası
Çok mu şey istedik bu hayatta
Kavuşamadık,gece gözlüm ne gurbette,ne sılada
Ağla şimdi kavuşamadığımız her ana...

Ak düştü,saçlarıma bu vakitler
Garip dilim ismini heceler
Düşman oldu gözlerim,dilime bilir misin?
Ne zaman adını ansa dilim
Ağlıyor gözlerim
Kızardı yokluğun ten gibi
Yok sesi geliyor,gönlümde senin için aldığım yoklamalardan
Gönlüm seni arıyor
Ne yaptın gönül diyorum,nasıl sevdin?
Gönlümde susuyor,sensiz gecelere
Sustum diyorum,avutuyorum gönlümü...

Kimsesiz odalarda hayalinle konuşuyorum
Sen söylüyorsun,ben susuyorum
Şiir okusam sana diyorum,şiirler bile susuyor
Bir ben ağlıyorum,bir de gözlerim...

Laf dinlemiyor,deli gönlüm
Seni soruyor,sorma dedikçe
Cevap veremiyor,duygularım gönlüme
Sınavsa sevdan;ölüm kadar zor bilesin...

Şimdi dinle beni gece gözlüm
Bu gidiş hayır mıdır,bilemiyorum?
Seni gönlümden silemiyorum
Sahipsiz sevdama sensiz,kefen biçiyorum
Yokluğunda diyip,susuyorum
Aylardan sen ol diyorum her gece,günlerden ben
Lanet olsun
Aylardan hep eylül oluyor,günlerden cuma
Bir pula sattığın hayallerim diziliyor gözbebeklerime
Bense türkümüzü mırıldanıyorum
Hiç bir gece"odam kireç tutmuyor"
Bütün kumları ismin gibi,gönlümde karıyorum

Garip gönlüm,güceniyor çaresizliğine
Sana sığınıyor,her defasında
Seninle sarıyor,yaralarını
Seni melhem sanıyor
Duy! Gelmeyecek o dedikçe
Seni bekliyor
Benim gibi
Seni bekliyor...

"Sensiz;iki meçhul karanlık arasında yanan kibrit alevi gibiyim"

MEHMET ÖZMEN (09.02.2010)